

Σαβαυδοῦ ἱερέως. Ὁ Spiridion φαίνεται μάλιστα καὶ ὡς τι εἶδος ἀντιθέσεως εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ ἱερέως. Ὁ θεὸς τὸν ὁποῖον ἀναγγέλλει ὁ Αἰδ. Ἀλέξιος δὲν εἶναι ὁ θεὸς τοῦ Emile, ἀλλὰ τοῦ Πυθαγόρου, τοῦ Παρμενίδου, τοῦ Πρόκλου καὶ τοῦ Jordano Bruno. Ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι πρὸς αὐτὸν ὄν ἐξαιρετικὸν καὶ μυστηριώδες, τὸ ὁποῖον ἀδίκως καὶ ἡμαρτημένως ἠθέλομεν συγκρίνει πρὸς τὸν Σωκράτην· ἐξ ἐναντίας ἀνέπτυξε καὶ κατέστησε δημοτικὰς τὰς ἰδέας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δόγμα τὸ ὁποῖον ἀνήγγελλεν εἰς τὴν γῆν, ἔπρεπε νὰ λάβῃ παρά τε τοῦ χρόνου καὶ τῆς διανοίας τὰς τελειοποιήσεις ὧσων ἤλαττοῦτο. Ἡ θέσις λοιπὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὀρίζεται ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ πανθέῳ μεταξὺ Βούδδα καὶ Πλάτωνος.

Αἱ τοιαῦται γνῶμαι κηιστάσι τὴν Κ. Σάνδ μαθητρίαν ἀνεξάρτητον τοῦ Ρουσσώ, ἔχουσαν μᾶλλον τὰς ῥοπὰς ἢ τὰς δοξασίας τοῦ συγγραφέως τοῦ Contrat Social. Ἐχει τὰς δημοκρατικὰς ἰδέας, τὸν πρὸς τὴν φύσιν διάπυρον ἐνθουσιασμόν, τὴν κλίσιν πρὸς τὸν ἀγραδίαιτον βίον, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ ἐκείνου τὸ πάθος ὑπὲρ τῆς βοτανικῆς. Ἐν ταῖς τελευταίαις αὐτῆς μυθιστορικαῖς ἔδειξεν ὑπερβάλλουσαν κλίσιν οὐχί

ἀρμόζουσαν εἰς τοιαῦτα ἔργα, πρὸς τὴν γεωλογίαν καὶ τὴν μεταλλουργίαν. Ὁ συγγραφεὺς τῶν Lettres d'un voyageur φαίνεται εὐδιάθετος ὅσον καὶ ὁ Ρουσσώ νὰ θαυμάσῃ χαίρων τὸν γλαυκοῦν κάλυκα τῆς χαμαιδάφνης (pervenche). Μετὰ πόσης χάριτος ἡ Κ. Σάνδ περιγράφει ἐν τῷ André, τῷ ἀπλῷ καὶ περιπαθεῖ τούτῳ δράματι, πάντα τὰ θαυμάσια τοῦ φυτικού κόσμου! Πρὸς τὰς γυναῖκας ἡμᾶς ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς ἔχει θέλγητρα πλείονα καὶ τῆς τοῦ Λιναίου καὶ τοῦ Jussieu, διότι εἶναι πλήρης ζωῆς καὶ κινήσεως. Τὸ ἄνθος δὲν εἶναι πλέον ὄν νεκρὸν, κείμενον ἐντὸς φυτωρίου ὡς ἐντὸς μνήματος. Ἐξ ἐναντίας ζῆ καὶ διὰ τῶν χρωμάτων αὐτοῦ εὐφραίνει ἡμᾶς· ὀσφραϊνόμεθα τὴν εὐωδίαν αὐτοῦ. Ὁ εὐκρατὴς ἀήρ τῶν ἀγρῶν κυκλοφορεῖ εἰς τὰ χωρία τῆς Mare au Diable, τῆς Petite-Fadette, τοῦ François le Champi. Αἱ περιγραφαὶ αὐταὶ τοῦ βίου τῆς ἐπαρχίας Βερένδ εἶναι ἀνώτεροι κατὰ πολὺ τοῦ Devin du village, τοῦ βουκολικοῦ ἐκείνου συγγράμματος τοῦ Ρουσσώ, ὅπερ ἐγόητευσεν τὴν αὐλὴν Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ΄.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΔΩΡΑ ΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐπιγραφή τοῦ θρόνου ἱερέως Διονύσου Ἐλευθερίως.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Πολλὰκις ἐγράφη ἐν τῇ Πανδώρα περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Διονύσου ἀνασκαφῶν· σήμερον δὲ δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐν συνόλῳ, ἐν ᾗ τὸ ἀριστὸν τῶν ἐλληνικῶν θεάτρων καταφαίνεται μεγαλοπρεπέστατον. Ἀξίαν λεπτομεροῦς παρατηρήσεως παρατιθέμεθα τοῖς ἀναγνώσταις καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἐδρας τοῦ Ἱερέως Διονύσου Ἐλευθερίως ἱσταμένης πρὸς τὸ μέσον τοῦ θεάτρου, ἧς ἡ ἐργασία φαίνεται κομψοτάτη, ἔτι δὲ καὶ

τὸ ξυλογράφημα τοῦ ζυγοῦντος τὴν ἐδραν ταύτην μαρμάρου καὶ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν τὴν ὀρίζουσαν εἰς τίνα ἀνήκεν ὁ θρόνος.

Ἐν παρόδῳ δὲ κρίνομεν εὐλόγον νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς τῶν ἀρχαίων ἐπιμελητὰς ὅτι πλείστα χῶματα καὶ λίθων σωροὶ μέγιστοι, πιθανῶς δι' ἐλλείψιν τῶν ἀναγκασιούτων χρημάτων, μένουσι παρὰ τὸ ἀνασκαφὲν μέρος, ἀσχημίζοντες αὐτὸ καὶ κρύπτοντες ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν διαβαινόντων τὴν θεάν τοῦ θεάτρου. Ἀλλ' οἱ μὲν λίθοι εὐκόλως πωλοῦνται, τὰ δ' ἐκ τούτων χρήματα εὐκόλως πληροῦσι.